

24 d'octubre de 1971

“Aquest és l'honor més gran que he rebut a la meua vida.

La pau ha estat sempre la meua més gran preocupació. Ja en la meua infantesa vaig aprendre a estimar-la. La meua mare – una dona excepcional, genial -, quan jo era noi, ja em parlava de la pau, perquè en aquells temps també hi havia moltes guerres. A més, sóc català. Catalunya va tenir el primer Parlament democràtic molt abans que Anglaterra. I fou al meu país on hi hagué les primeres nacions unides. En aquell temps – segle onzè – van reunir-se a Toluges – avui França – per parlar de la pau, perquè els catalans d'aquell temps ja estaven contra, CONTRA la guerra. Per això les Nacions Unides, que treballen únicament per l'ideal de la pau, estan en el meu cor, perquè tot allò referent a la pau hi va directament”. (...)

“Fa molts anys que no toco el violoncel en públic, però crec que he de fer-ho en aquesta ocasió. Vaig a tocar una melodia del folklore català: El cant dels ocells. Els ocells, quan són al cel, van cantant: “Peace, Peace, Peace” (pau, pau, pau) i és una melodia que Bach, Beethoven i tots els grans haurien admirat i estimat. I, a més, neix de l'ànima del meu poble, Catalunya”.

(Versió catalana del llibre d'Enric Casals, *PAU CASALS, dades biogràfiques inèdites, cartes íntimes i records viscuts*. Editorial Pòrtic. Col·lecció Memòries. Barcelona, 1979.)

The words of Pau Casals at the UNO. October 24, 1971

“This is the greatest honour of my life.

Peace has always been my greatest concern. I learnt to love it when I was but a child. When I was a boy, my mother – an exceptional, marvellous woman -, would talk to me about peace, because at that time there were also many wars. What is more, I am Catalan. Catalonia had the first democratic parliament, well before England did. And the first United Nations were in my country. At that time– the Eleventh Century – there was a meeting in Toluges – now France – to talk about peace, because in that epoch Catalans were already against, AGAINST war. That is why the United Nations, which works solely towards the peace ideal, is in my heart, because anything to do with peace goes straight to my heart”. (...)

“I have not played the cello in public for many years, but I feel that the time has come to play again. I am going to play a melody from Catalan folklore: El cant dels ocells. Birds sing when they are in the sky, they sing: “Peace, Peace, Peace”, and it is a melody that Bach, Beethoven and all the greats would have admired and loved. What is more, it is born in the soul of my people, Catalonia”.

(Traslation of the catalan version of the book by Enric Casals, *PAU CASALS, dades biogràfiques inèdites, cartes íntimes i records viscuts*. Editorial Pòrtic. Col·lecció Memòries. Barcelona, 1979.)